[2021] 8 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 387

ਸ਼੍ਰੀਹਰੀ ਹਨੂੰਮਾਨਦਾਸ ਟੋਲਾ

ਬਨਾਮ

ਹੇਮੰਤ ਵਿਠਲ ਕਾਮਤ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2021 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4665)

ਅਗਸਤ 09, 2021

[ਡਾ. ਜਸਟਿਸ ਧਨੰਜੈ ਵਾਈ ਚੰਦਰਚੂੜ ਅਤੇ ਐਮ. ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ 1908:

ਜਾਂ 7 ਆਰ 11 - ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ - ਅਰਜ਼ੀ 7 ਆਰ 11 - ਜਦੋਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੋਵੇ - ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਸਟੇਟ ਫਾਈਨਾਂਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਕੋਲ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ - ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੌਂਪਿਆ - ਤੀਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤੀਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਵਿੱਤ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ - ਕਿਹਾ ਗਿਆ: ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ - ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਗਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੱਥ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲ ਸਕੇ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ, ਤੀਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ - ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਚਾਰ ਕੋਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ।

ਜਾਂ 7 ਆਰ 11 - ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ - ਅਰਜ਼ੀ/ਜਾਂ 7 ਆਰ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ - ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਸਿਧਾਂਤ - ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ.

ਸ. 11 – ਰੇਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ - ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦਾ ਨਿਯਮ - ਕਿਹਾ ਗਿਆ: ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ 'ਸਾਬਕਾ ਮੁਕੱਦਮੇ' ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ - ਇਸ ਲਈ, ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸੇ ਮੁੱਦੇ (ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ

ਆਯੋਜਿਤ: 1.1 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ "ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ"। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਕੱਢਣਾ ਪਏਗਾ. ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰਫ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚਲੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਸਮੇਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 16] [399-A-C]

1.2 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ ਅਤੇ 'ਸਾਬਕਾ ਮੁਕੱਦਮੇ' ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ, ਰੇਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹੀ ਮੁੱਦਾ (ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ) ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ. ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਵਜੋਂ ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਭਿਆਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। [ਪੈਰਾ 17] [399-D-F]

1.3 ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਰਜਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਿਰਫ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ; ਇਹ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ (i) 'ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ' ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, (ii)

ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਸਨ; (iii) ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਜਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇੱਕੋ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ (iv) ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਗਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ 'ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ' ਵਿੱਚ ਦਲੀਲਾਂ, ਮੁੱਦਿਆਂ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿੱਥੇ ਸਿਰਫ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਪਏਗਾ। [ਪੈਰਾ 20] [405- ਜੀ-ਐਚ; 406- ਏ-ਡੀ]

2.1 ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਾਰਥਕ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਅਗਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਬਾਅਦ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਗਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਤੋਂ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੇਐਸਐਫਸੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਿਰਵੀ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਕਿ ਕੇਐਸਐਫਸੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚ ਕੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ 8 ਅਗਸਤ 2006 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੂਰਵਗਾਮੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ "ਮਜਬੂਰ" ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਨਿਲਾਮੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਕੇਐਫਐਸਸੀ ਦੁਆਰਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਾਰੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਵੀ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਗਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੱਥ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਜੋ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਰਵੱਈਆ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਚਾਰ ਕੋਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ 7 ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 21] [406- ਡੀ-ਐੱਚ; 407- ਏ-ਸੀ]

2.2 ਆਦੇਸ਼ 7, ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਰਾਏ ਜ਼ਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਗਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੇਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜੋ ਕੇਐਸਐਫਸੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਸਲ ਖਰੀਦਦਾਰ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਸਿਵਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਵਿਚਾਰਯੋਗਤਾ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਆਰਡਰ XIV ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁੱਢਲਾ ਮੁੱਦਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਮੁੱਢਲੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੋ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ 31 ਮਾਰਚ 2022 ਦੀ ਬਾਹਰੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। [ਪੈਰਾ 22] [407- ਸੀ-ਈ]

2.3 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਸੀਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 23] [407- ਈ-ਐੱਫ]

ਸੌਮਿਤਰਾ ਕੁਮਾਰ ਸੇਨ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਆਮਲ ਕੁਮਾਰ ਸੇਨ (2018) 5 ਐਸਸੀਸੀ 644; *ਵੀ. ਰਾਜੇਸ਼ਵਰੀ ਬਨਾਮ ਟੀ. ਸੀ. ਸਰਵਣਬਾਵਾ* (2004) 1 ਐਸਸੀਸੀ 551: [2003] 6 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 927; *ਕਮਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੇਟੀ ਈਸ਼ਵਰਾ ਸਾ* (2008) 12 ਐਸਸੀਸੀ 661: [2008] 7 ਐਸਸੀਆਰ 39; *ਚਰਚ ਆਫ ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਟਰੱਸਟ ਐਂਡ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਸੁਸਾਇਟੀ ਬਨਾਮ ਪੋਨੀਅੰਮਨ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਟਰੱਸਟ* (2012) 8 ਐਸਸੀਸੀ 706: [2012] 6 ਐਸਸੀਆਰ 404; *ਸ਼ਕਤੀ ਭੋਗ ਫੂਡ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ* (2020) ਐਸਸੀਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਐਸਸੀ 482; *ਸਲੀਮ ਭਾਈ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ* (2003) 1 ਐਸਸੀਸੀ 557: [2002] 5 ਪੂਰਕ ਐਸਸੀਆਰ 491 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

(2018) 5 ਐਸਸੀਸੀ 644	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 11
[2003] 6 ਪੂਰਕ ਐਸਸੀਆਰ 927	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 17

[2008] 7 ਐਸਸੀਆਰ 39	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ**	**ਪੈਰਾ 18**
[2012] 6 ਐਸਸੀਆਰ 404	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ**	**ਪੈਰਾ 18**
[2002] 5 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 491	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ**	**ਪੈਰਾ 19**

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2021 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4665

ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 18.01.2021 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ, ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 100089 2019

ਤਰੁਣ ਗੁਪਤਾ, ਸੰਤੋਸ਼ ਪੁਜਾਰੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਕਿਰਨ ਸੂਰੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਐਸਜੇ ਅਮਿਤ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ, ਡਾ (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ) ਵਿਪਿਨ ਗੁਪਤਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਧਨੰਜੈ ਵਾਈ ਚੰਦਰਚੂੜ, ਜੇ.

1. ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. ਇਹ ਅਪੀਲ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਧਾਰਵਾੜ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ 18 ਜਨਵਰੀ 2021 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ 1908 ("ਸੀਪੀਸੀ") ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੋਧ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ 1 'ਤੇ ਆਈਆਈਐਨਡੀ ਦੇ ਵਧੀਕ ਸੀਨੀਅਰ ਸਿਵਲ ਜੱਜ ਅਤੇ ਚੀਫ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਬੇਲਗਾਮ ਦੇ 1 ਜੁਲਾਈ 2019 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

3. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲੀਲਾ ਵਿਠਲ ਕਾਮਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਧਾਰਕ ਸੀ। 16 ਮਈ 1996 ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ - ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਨੇ ਕਰਨਾਟਕ ਸਟੇਟ ਫਾਈਨਾਂਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ("ਕੇਐਸਐਫਸੀ") ਤੋਂ ਕਰਜ਼ਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਕਰਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੇਐਸਐਫਸੀ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਕੀਤੀ। ਤੀਜਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਪੂਰਵ-ਵਿਆਜ ਹੈ, ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ 15,00,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਬੋਲੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 8 ਅਗਸਤ 2006 ਨੂੰ ਤੀਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪਹਿਲਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਭਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਤੀਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ 13 ਮਾਰਚ 2007 ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 20 ਦਸੰਬਰ 2007 ਨੂੰ, ਪਹਿਲਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਜੋ

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਵਜੋਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੀ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ:

i. ਕੇਐਸਐਫਸੀ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ;

ii. ਦੂਜੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ (ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ) ਨੇ ਕੇਐਸਐਫਸੀ ਤੋਂ ਕੋਈ ਕਰਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਅਤੇ

iii. ਦੂਜੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਦਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਨ: "4. ਕੀ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਕੇਐਸਐਫਸੀ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ?"

4. 12 ਨਵੰਬਰ 2008 ਨੂੰ, ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 138/2008 ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੇਐਸਐਫਸੀ ਦੁਆਰਾ 8 ਅਗਸਤ 2006 ਨੂੰ ਤੀਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮੰਗਿਆ। ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ:

i. ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਮਾਂ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1998 ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੱਕ ਇਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਰਿਹਾ ਹੈ;

ii. ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਭਰਾ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੇਐਫਐਸਸੀ ਕੋਲ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਕੇਐਫਐਸਸੀ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਅੰਡਰਲਾਈਂਗ ਟਾਈਟਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ;

iii. 2004 ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਭਰਾ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੇ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇੱਕ ਧਿਰ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਐਫਐਸਸੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ;

iv. ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕੇਐਫਐਸਸੀ ਕੋਲ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ; ਅਤੇ

v. ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕੇਐਫਐਸਸੀ ਦੁਆਰਾ ਤੀਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਗਿਆਨ ਉਦੋਂ ਹੀ ਮਿਲਿਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਤੀਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਜੋ ਕਿ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 103/2007 ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 103/2007 ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵੰਡ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ।

5. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ:

"1. ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਵਰਣਨ ਸਹੀ ਹੈ

2. ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਬੇਨਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਇਜ਼ ਸਿਰਲੇਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ

3. ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ

4. ਕੀ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇ.ਐਸ.ਐਫ.ਸੀ. ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ

5. ਕੀ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ

6. ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ

7. ਕਿਹੜਾ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼"

6. 26 ਫਰਵਰੀ 2009 ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ (ਓਐਸ ਨੰਬਰ 103/2007) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਤੀਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ (ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾ) ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਖਾਲੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਕਬਜ਼ਾ ਤੀਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ:

(i) ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਕੇਐਫਐਸਸੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਨਿਲਾਮੀ ਜਾਂ ਕੇਐਫਐਸਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਤੀਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਬੂਤ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਕੇਐਫਐਸਸੀ ਤੋਂ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੇਐਸਐਫਸੀ ਨੂੰ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 369/2004 ਵਿੱਚ ਚੌਥੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੇਐਸਐਫਸੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਲਾਮੀ ਨੋਟਿਸ ਰੱਦ ਅਤੇ ਰੱਦ ਸੀ;

(ii) ਬਚਾਓਕਰਤਾ-ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਵੰਡ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 138/2008 ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਤੀਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਤੇ ਕੇਐਫਐਸਸੀ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਲੱਬ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 103/2007 ਅਤੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 138/2008 ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਖ਼ਾਸਕਰ ਜਦੋਂ ਕੇਐਫਐਸਸੀ ਨੂੰ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ (ਓਐਸ ਨੰਬਰ 138/2008) ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ

(iii) ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਤੀਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਤੇ ਕੇਐਫਐਸਸੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਚੁਣੌਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਤੀਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਤੀਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਕੇਐਸਐਫਸੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ। ਤੀਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ।

7. ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਤੀਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 138/2008 ਵਿੱਚ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਤਹਿਤ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 103/2007 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੱਦੇ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਵਰਗੇ ਹੀ ਸਨ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਨੇ 3 ਨਵੰਬਰ 2012 ਦੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੱਦੇ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਅਗਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

---

[2] ਆਰ.ਐਫ.ਏ. ਨੰਬਰ 3037/2008.

8. ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ (ਓਐਸ ਨੰਬਰ 103/2007) ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 11 ਅਗਸਤ 2017 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ:

(i) ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਤੀਜਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ (ਭਾਵ ਪਹਿਲਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਭਰਾ) ਨੇ ਪੈਸੇ ਉਧਾਰ ਲਏ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੇਐਸਐਫਸੀ ਨੇ ਵਿਭਿੰਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 114/2003 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੈਮੋ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ (ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੂਜਾ ਬਚਾਓਕਰਤਾ) ਗਾਰੰਟਰ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਅਤੇ

(ii) ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 138/2008 ਅਤੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 103/2007 ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 103/2007 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਤੀਜਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸਹੀ ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹੈ।

9. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਤੀਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦੀ ਹੈ, ਨੇ (i) ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ; (ii) ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਾ ਕਰਨਾ; ਅਤੇ (iii) ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਆਧਾਰ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 103/2007 ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਸ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਹੋਰ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

10. ਆਦੇਸ਼ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ 1 ਜੁਲਾਈ 2019 ਨੂੰ ਹੇਠਲੇ ਜੱਜ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ:

(i) ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਆਦੇਸ਼ 7 ਨਿਯਮ 11 (ਸੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਿਸੇ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਲਿਖੀ ਗਈ ਹੋਵੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮੋਹਰ ਨਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਟੈਂਪ ਪੇਪਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ;

---

[3] ਆਈਏ ਨੰਬਰ 7 ਮਿਤੀ 25 ਮਾਰਚ 2019 ਨੂੰ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 138/2008 ਵਿੱਚ।

(ii) ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ

(iii) ਆਦੇਸ਼ 7 ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਲੀਲ ਵਿਚਲੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਆਧਾਰ - ਕਿ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 103/ 2007 ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਬਚਾਅ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਪਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

11. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 1 ਜੁਲਾਈ 2019 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਤਿੰਨਾਂ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਰਕ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ **ਸੌਮਿਤਰਾ ਕੁਮਾਰ ਸੇਨ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਆਮਲ ਕੁਮਾਰ ਸੇਨ** [4] ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ 7 ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਦੇਸ਼ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਤਾਂ ਹੀ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲਾਂ, ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਦੀ ਤੁਲਨਾ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਸਿਰਫ **ਸੌਮਿਤਰਾ ਕੁਮਾਰ ਸੇਨ** (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ 'ਤੇ ਗੌਰ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਇਆ ਹੈ।

12. ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ। 2008 ਦਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 138, ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਘੋਸ਼ਣਾ, ਵੰਡ, ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਰੋਕ ਦੀ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੋ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਹੈ, ਕੇਐਸਐਫਸੀ (ਦੂਜਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ) ਪਹਿਲਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਤੀਜਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੂਜਾ ਹੈ

---

[4] (2018) 5 ਐਸਸੀਸੀ 644.

ਬਚਾਓਕਰਤਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਚੌਥਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਤੀਜਾ ਦੋਸ਼ੀ ਡਾਕਟਰ ਅਰਵਿੰਦ ਵਿਠਲ ਕਾਮਤ ਹੈ, ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਭਰਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ:

> "ਏ] ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 08-08-2006 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ-ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਮੁਦਈ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਰੱਦ ਅਤੇ ਰੱਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।
>
> ਬੀ] ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਵੰਡ ਕਰਕੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ।
>
> ਸੀ] ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
>
> ਡੀ] ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਾਰੀ ਲਾਗਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

13. ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੱਲਾਂ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੀ ਮਾਂ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸੀ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੌਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ 26 ਮਈ 1996 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਾਇਦਾਦ ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੀਜੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਨੇ ਸੀਟੀ ਸਕੈਨ ਸੈਂਟਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਐਸਐਫਸੀ ਤੋਂ ਕਰਜ਼ਾ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੇਐਸਐਫਸੀ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਚਾਰਜ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ 8 ਅਗਸਤ 2006 ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ (ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੀਜਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ) ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ। ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਗਿਰਵੀ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ 2007 ਦੇ ਓ.ਐਸ. 103 ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ 2008 ਦੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 138 ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

14. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਜੋ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਹਿੱਤ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ,

ਉਸੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਉਸੇ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਰੇਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਤੀਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੇਐਸਐਫਸੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਚਾਅ ਉਠਾਇਆ ਸੀ। ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੇਐਸਐਫਸੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਸਲ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 8 ਅਗਸਤ 2006 ਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ 26 ਫਰਵਰੀ 2009 ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲ ਬੀਤ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ-ਇਨ-ਹਿੱਤ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

15. ਸੀਪੀਸੀ ਦਾ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"11. ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ: ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ:

(ਏ) ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ;

(ਬੀ) ਜਿੱਥੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਮੁੱਲ ਘੱਟ ਹੈ, ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ;

(ਸੀ) ਜਿੱਥੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦਾ ਸਹੀ ਮੁੱਲ ਹੈ, ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਨਾਕਾਫੀ ਮੁਹਰ ਲਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁਦਈ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਟੈਂਪ-ਪੇਪਰ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ;

(ਡੀ) ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ;

[(ਈ) ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਡੁਪਲੀਕੇਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;]

[(ਐੱਫ) ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨਿਯਮ 9 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ:]

[ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਟੈਂਪ-ਪੇਪਰ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ, ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਟੈਂਪ-ਪੇਪਰ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਾਧਾਰਣ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨਾਲ ਗੰਭੀਰ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

16. ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ "ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ"। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਕੱਢਣਾ ਪਏਗਾ. ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰਫ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚਲੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਸਮੇਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਬਾਰੇ ਮਿਸਾਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਆਂਇਕ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ:

> "11. ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ- ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਮਾਮਲਾ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਸੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਅਗਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਮੁੱਦਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

17. ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ ਅਤੇ 'ਸਾਬਕਾ ਮੁਕੱਦਮੇ' ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ, ਰੇਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹੀ ਮੁੱਦਾ (ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ) ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਦੇਸ਼ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਵਜੋਂ ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂ ਜੁਡੀਕਾਟਾ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਭਿਆਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਈਏ। ਜਸਟਿਸ ਆਰ ਸੀ ਲਾਹੋਟੀ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿਦਵਾਨ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਸਨ) ਨੇ **ਵੀ ਰਾਜੇਸ਼ਵਰੀ ਬਨਾਮ ਟੀਸੀ ਸਰਵਣਬਾਵਾ** [5] ਵਿੱਚ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਲਈ ਬੋਲਦਿਆਂ ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਦਲੀਲਾਂ, ਮੁੱਦਿਆਂ ਅਤੇ 'ਸਾਬਕਾ ਮੁਕੱਦਮੇ' ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ:

> "11. ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦਾ ਨਿਯਮ ਅਗਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਜੜ੍ਹ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਹ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਅਸਥਿਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇੱਕੋ ਕਾਰਨ ਲਈ ਦੋ ਵਾਰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

---

[5] (2004) 1 ਐਸਸੀਸੀ 551.

13. ਨਾ ਸਿਰਫ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਪਿਛਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲਾਂ, ਮੁੱਦਿਆਂ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਿਰਫ ਕਾਪੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਉਹ ਮੁੱਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਈਦ ਮੁਹੰਮਦ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ***ਸਾਲੀ ਲੱਬਾਈ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ। ਹਨੀਫਾ*** **[(1976) 4 ਐਸਸੀਸੀ 780] ਰੇਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੁੱਢਲਾ ਤਰੀਕਾ ਪਹਿਲਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਰੇਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।** ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲਾਂ ਬਾਰੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ ਜੋਖਮ ਭਰਿਆ ਹੈ। ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਭੂਰਾਲਾਲ [ਏਆਈਆਰ 1964 ਐਸਸੀ 1810: (1964) 7 ਐਸਸੀਆਰ 831] ਨੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੇ ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੇਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਐਸਟੀਪੇਲ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਸਬੂਤ ਜੋ ਬਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। **ਪਟੀਸ਼ਨ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਪਛਾਣ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰੁਕਾਵਟ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।** ਅਜਿਹੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਅਟਕਲਾਂ ਜਾਂ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪਿਛਲੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਤੱਥ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਨ। ਕਾਲੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਟੈਗੋਰ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ। ਕੌਂਸਲ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਲਈ ਰਾਜ ਸਕੱਤਰ [(1887-88) 15 ਆਈਏ 186: ਆਈਐਲਆਰ 16 ਕੈਲ 173] ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਇਹ ਪਤਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਮਾਮਲੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕੀ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ, ਮੁੱਦਿਆਂ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਹੀ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

18. ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਰੇਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਾਰ ਜਾਂ ਆਧਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। **ਕਮਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ।**

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਜੱਜ ਕੇਟੀ ਈਸ਼ਵਰਾ ਸਾ[6] ਨੇ ਵੰਡ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਜਸਟਿਸ ਐਸ ਬੀ ਸਿਨਹਾ ਨੇ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 7 ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

> 21. ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। **ਅਜਿਹਾ ਸਿੱਟਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।** ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਉਸ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਚੁਕਵਾਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਹ ਹੈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ। ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ, ਕੋਈ ਜੋੜ ਜਾਂ ਘਟਾਓ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। **ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੜਾਵਾਂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੋਡ ਦਾ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਇਕ ਹੈ, ਆਰਡਰ 14 ਨਿਯਮ 2 ਇਕ ਹੋਰ ਹੈ।**
>
> **22. ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ. ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਸਾਰੇ ਮੁੱਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।**
>
> **(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)**

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ:

> "23. ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ, ਜਦੋਂ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। **ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥ ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਜਿਸ ਲਈ ਨਾ ਸਿਰਫ ਦਲੀਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਬਲਕਿ ਹੋਰ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੁੱਢਲੇ ਮੁੱਦੇ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਅੰਤਿਮ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ, ਉਕਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।**
>
> 24. ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਇਕ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਪਲੇਟ ਵਿਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੀਆਂ, ਪਰ ਇਹ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੈ

---

[6] (2008) 12 ਐਸਸੀਸੀ 661

ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

25. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। **ਪਰ, ਫਿਰ ਇਸ ਤੋਂ ਜੋ ਵਿਆਪਕ ਸਿਧਾਂਤ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜਾਂ ਤੱਥ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।**

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। **ਚਰਚ ਆਫ ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਟਰੱਸਟ ਐਂਡ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਸੋਸਾਇਟੀ ਬਨਾਮ ਪੋਨੀਅੰਮਨ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਟਰੱਸਟ** [7] ਵਿੱਚ, ਜਸਟਿਸ ਪੀ ਸਤਾਸ਼ਿਵਮ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿਦਵਾਨ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਸਨ) ਨੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਲਈ ਬੋਲਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ

"10. [...] ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਮੁੱਲ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮੋਹਰ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨਿਯਮ 9 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

11. ਸਲੀਮ ਭਾਈ ਬਨਾਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ [(2003) 1 ਐਸਸੀਸੀ 557], ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: (ਐਸਸੀਸੀ ਪੰਨਾ 560, ਪੈਰਾ 9)

ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਗੌਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਆਦੇਸ਼ 7 ਨਿਯਮ 11 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ

---

[7] (2012) 8 ਐਸਸੀਸੀ 706.

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਪੜਾਅ - ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਆਰਡਰ 7 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਨਿਯਮ 11 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਅਤੇ (ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚਲੇ ਵੇਰਵੇ ਜਰਮਨ ਹਨ; ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਇਸ ਲਈ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਬੇਨਿਯਮੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗੱਲਾਂ 'ਤੇ ਗੌਰ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬਿਆਨਾਂ/ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰੇ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ। ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹਨ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਿਰਫ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਰਾਪਟਾਕੋਸ ਬ੍ਰੇਟ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਗਣੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ (1998), 7 ਐਸਸੀਸੀ 184] **ਅਤੇ ਮਯਾਰ (ਐਚ.ਕੇ.) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਵੈਸਲ ਐਮ.ਵੀ. ਫਾਰਚੂਨ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ [(2006) 3 ਐਸਸੀਸੀ 100] ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।**

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ **ਸੌਮਿਤਰਾ ਕੁਮਾਰ ਸੇਨ** (ਸੁਪਰਾ) ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਜਸਟਿਸ ਏਕੇ ਸੀਕਰੀ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ:

"9. ਪਹਿਲੀ ਉਦਾਹਰਣ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਥਾਈ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁਕਮ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਹਤ 'ਤੇ ਤਾਂ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਜਿਹਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇ। ਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਹੀ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1-ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ) ਹੈ

2) ਜੋ ਮੈਸਰਜ਼ ਸੇਨ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਪਏਗਾ। ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ 2008 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 268 ਬਾਰੇ ਵੇਰਵੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 1995 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 103 ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦਮਨ ਅਤੇ ਲੁਕਾਉਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਆਖਰਕਾਰ ਸਹੀ ਪਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਥਾਪਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਕਮਲਾ (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ

"12. ... ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ੧ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਨਿਆਂਇਕ ਰਿਕਾਰਡ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਸਿਵਲ ਜੱਜ (ਜੂਨੀਅਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ) ਵੱਲੋਂ 31-3-1997 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ, ਸਿਵਲ ਜੱਜ (ਸੀਨੀਅਰ ਡਵੀਜ਼ਨ) ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਜੱਜ (ਜੂਨੀਅਰ ਡਵੀਜ਼ਨ) ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਕਾਪੀ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਜੱਜ ਵੱਲੋਂ 31-7-2014 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਕਾਪੀ, 2008 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 268 ਵਿੱਚ ਜੂਨੀਅਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਤੀਜਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਹੋਏ ਸਹਿਮਤੀ ਪੱਤਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਨੇ 2,00,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਐਸਟੋਪਲ, ਮੁਆਫੀ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। **ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਸੀਪੀਸੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਨਾਲ ਹੀ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ, ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਵਿਚਾਰਯੋਗਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਸ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਧਿਰਾਂ, ਲੰਬੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਬੇਲੋੜੀ ਪੀੜਾ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ,**

ਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਖਰਕਾਰ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ "ਆਦੇਸ਼ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦਾ ਸਹਾਰਾ" ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ, ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਵਿਚਾਰਯੋਗਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲੰਬੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਬਚਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇਗੀ।

19. **ਸ਼ਕਤੀ ਭੋਗ ਫੂਡ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ** [8] ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਜਸਟਿਸ ਏਐਮ ਖਾਨਵਿਲਕਰ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਦੇਸ਼ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਸ 'ਤੇ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ **ਸਲੀਮ ਭਾਈ ਬਨਾਮ ਸਲੀਮ ਭਾਈ** ਸਮੇਤ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ [9], ਚਰਚ ਆਫ ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਟਰੱਸਟ (ਸੁਪਰਾ), ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ

> "18. ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬਿਆਨਾਂ/ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰੇ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ। ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹਨ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਿਰਫ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਰਾਪਟਾਕੋਸ ਬ੍ਰੇਟ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਗਣੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ, (1998) 7 ਐਸਸੀਸੀ 184 ਅਤੇ ਮਯਾਰ (ਐਚ.ਕੇ.) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਵੈਸਲ ਐਮ.ਵੀ. ਫਾਰਚੂਨ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ, (2006) 3 ਐਸਸੀਸੀ 100 ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

20. ਉਪਰੋਕਤ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

(i) ਕਿਸੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ;

(ii) ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ;

(iii) ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ (i) 'ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ' ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, (ii) ਅਗਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਸਨ; (iii) ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਜਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇੱਕੋ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ (iv) ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਗਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ

(iv) ਕਿਉਂਕਿ ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ 'ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ' ਵਿੱਚ ਦਲੀਲਾਂ, ਮੁੱਦਿਆਂ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿੱਥੇ ਸਿਰਫ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਪਵੇਗਾ।

21. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਾਰਥਕ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਅਗਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ 13 ਮਾਰਚ 2007 ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ (ਓਐਸ ਨੰਬਰ 103/2007) ਦੇ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਬਾਅਦ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਓਐਸ 138/2008 ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਗਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਤੋਂ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੇਐਸਐਫਸੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਿਰਵੀ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਕਿ ਕੇਐਸਐਫਸੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚ ਕੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ 8 ਅਗਸਤ 2006 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੂਰਵਗਾਮੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਓਐਸ 103/2007 ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ "ਮਜਬੂਰ" ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਨਿਲਾਮੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਕੇਐਫਐਸਸੀ ਦੁਆਰਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਾਰੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਵੀ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ (ਓਐਸ ਨੰਬਰ 138/2008) ਦੇ ਸਮੇਂ, ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 103/2007 ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 103/2007 ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਦਲੀਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੱਥ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰੈਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 103/2007 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਚਾਰ ਕੋਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ 7 ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ।

22. ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਰਾਏ ਜ਼ਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਗਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੇਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ. ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ, ਜੋ ਕੇਐਸਐਫਸੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਸਲ ਖਰੀਦਦਾਰ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 138/2008 ਵਿੱਚ ਵਧੀਕ ਸਿਵਲ ਜੱਜ, ਬੇਲਗਾਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਵਿਚਾਰਯੋਗਤਾ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਵਧੀਕ ਸਿਵਲ ਜੱਜ, ਬੇਲਗਾਮ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਕੀ ਆਦੇਸ਼ XIV ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁੱਢਲਾ ਮੁੱਦਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁੱਢਲੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਦੇ 3 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ 31 ਮਾਰਚ 2022 ਦੀ ਬਾਹਰੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

23. ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 18 ਜਨਵਰੀ 2021 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।

24. ਲੰਬਿਤ ਅਰਜ਼ੀਆਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਹਨ, ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਨਿਧੀ ਜੈਨ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਬੇਦਾਅਵਾ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

MANJEET SINGH
E. No. P/1882/2007 Advocate
Chamber No. 417 2nd Flour
Civil Courts, Rajpura
Mobile: 98726-56669